

Zarzuty i główne argumenty:

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Teva Pharmaceutical Industries Limited

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „GALZIN” dla towarów z klasy 5 (preparaty farmaceutyczne do leczenia choroby Wilsona – zgłoszenie nr 1 606 102

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Krajowy słowny znak towarowy „CALSYN” dla towarów z klasy 5 (preparaty farmaceutyczne i medyczne, a w szczególności preparaty na bazie wapna – francuski znak towarowy nr 1 226 303)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów

Podniesione zarzuty: Błędna interpretacja art. 43 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 40/94 zważywszy, że wszystkie zgłoszone towary nie zostały uwzględnione i nie dokonano ogólnego porównania obu znaków towarowych. Towary objęte oboma spornymi znakami towarowymi są podobne.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Izby Odwoławczej OHIM;

— zezwolenie na rejestrację zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 1 155 712;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania stosownie do dyspozycji art. 87 ust. 2 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty:

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: trójwymiarowy znak towarowy będący białą – niebieską, prostokątną tabliczką z okrągłym czerwonym środkiem, zgłoszony dla towarów należących do klas 1 i 3 (Produkty chemiczne stosowane w przemyśle, [...], środki wybielające i inne substancje stosowane w praniu; środki do czyszczenia, [...]) – zgłoszenie nr 1 155 712

Decyzja eksperta: odmowa rejestracji zgłoszonego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie normy art. 7 ust. 1 lit. b rozporządzenia Rady nr 40/94 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz. U. L nr 011 z dnia 14 stycznia 1994 r., str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 4 stycznia 2005 r. przez Reckitt-Benckiser N.V. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-2/05)

(2005/C 69/40)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 4 stycznia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga ReckittBenckiser N.V., z siedzibą w Hoofddorp (Holandia) reprezentowanej przez adwokata G.S.P. Vosa, przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).

Skarga wniesiona w dniu 4 stycznia 2005 r. przez Reckitt-Benckiser N.V. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-3/05)

(2005/C 69/41)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 4 stycznia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga ReckittBenckiser N.V., z siedzibą w Hoofddorp (Holandia) reprezentowanej przez adwokata G.S.P. Vosa, przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Izby Odwoławczej OHIM;
- zezwolenie na rejestrację zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 1 155 712;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania stosownie do dyspozycji art. 87 ust. 2 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty:

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: trójwymiarowy znak towarowy będący białą – niebieską, prostokątną tabliczką z okrągłym czerwonym środkiem, zgłoszony dla towarów należących do klas 1 i 3 (Produkty chemiczne stosowane w przemyśle, [...], środki wybielające i inne substancje stosowane w praniu; środki do czyszczenia, [...]) – zgłoszenie nr 1 156 595

Decyzja eksperta: odmowa rejestracji zgłoszonego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie normy art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz. U. L nr 011 z dnia 14 stycznia 1994 r., str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 7 stycznia 2005 r. przez TV Danmark A/S i Kanal 5 Denmark Ltd. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-12/05)

(2005/C 69/42)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 7 stycznia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga TV Danmark A/S i Kanal 5 Denmark Ltd., reprezentowanych przez adwokatów D. Vandermeerscha, T. Müller-Ibolda, K. Nordlandera i H. Peytza, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżące wnoszą do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 6 października 2004 r. N 313/2004 w sprawie pomocy Państwa udzielonej przez Danię: rekaptalizacja TV2/Danmark A/S
- obciążenie Komisji opłatami, kosztami i innymi wydatkami poniesionymi przez skarżące w związku z niniejszą skargą.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżona decyzja dotyczy dokapitalizowania i konwersji pożyczki państwowej na kapitał własny, dokonanego na korzyść TV2/Danmark A/S przez rząd duński, który uznał to posunięcie za niezbędne, aby uniknąć upadłości TV2 w wyniku zwrotu przez nią bezprawnie przyznanej pomocy państwa, który to obowiązek został nałożony przez Komisję w jej decyzji z dnia 19 maja 2004 r. ⁽¹⁾ stwierdzającej nadmierną kompensację przez rząd kosztów poniesionych przez TV2 z tytułu pełnienia misji publicznej. W zaskarżonej decyzji Komisja stwierdziła, że ewentualnie udzielona na planowaną rekaptalizację przez rząd TV2 pomoc państwa byłaby zgodna ze wspólnym rynkiem, na podstawie art. 86 ust. 2 WE.

Skarżące twierdzą, że przyjmując tą decyzję Komisja naruszyła art. 86 ust. 2, art. 87 ust. 1, art. 88 ust. 2 oraz art. 253 WE, dołączony do Traktatu protokół dotyczący systemu radiofonii i telewizji publicznej w Państwach Członkowskich, rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE ⁽²⁾, a także komunikat Komisji dotyczący zasad udzielania pomocy państwa dla radiofonii i telewizji publicznej ⁽³⁾.

Uzasadniając swoją skargę, skarżące podnoszą, że Komisja naruszyła art. 87 ust. 1, art. 88 ust. 3 oraz art. 86 ust. 2, ponieważ, stwierdziwszy uprzednio, że nie jest możliwe, uwzględniając związaną z planowaną prywatyzacją TV2 niepewną sytuację, powołanie się na użytą w odniesieniu do inwestycji długoterminowych zasadę prywatnego inwestora, zaniechała stwierdzenia, że została przyznana pomoc Państwa, ani nie określiła jej wysokości.

Po drugie, skarżące podnoszą, że Komisja naruszyła art. 86 ust. 2 WE, protokół oraz komunikat dotyczący zasad udzielania pomocy państwa dla radiofonii i telewizji publicznej, opierając się na definicji usługi świadczony w ogólnym interesie gospodarczym (service of general economic interest (SGEI)), która jest zbyt szeroka, zbyt ogólnie sformułowana i powodująca sprzeczne z art. 86. ust. 2 WE zakłócenie konkurencji i negatywne dla wymiany handlowej skutki. Skarżące twierdzą także, że Komisja nie dowiodła, że wykonanie decyzji o zwrocie pomocy państwa bez następującej po nim rekaptalizacji zakłóciłoby wypełnianie przez TV2 jej związanych z pełnieniem misji publicznej zadań.